

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Oblastní pracoviště

Střední Čechy

Inspekční zpráva

1. základní škola Rakovník, Martinovského 153

Martinovského 153, 269 01 Rakovník

Identifikátor školy: 600 055 922

Zřizovatel: Město Rakovník, Husovo nám. 27, 269 01 Rakovník

Školský úřad Rakovník, Nádražní 102/II, 269 01 Rakovník

Termín konání orientační inspekce: 27. až 29. listopad 2000

Čj.	026 247/00-2168
Signatura	ob6cu109

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

1. základní škola Rakovník, Martinovského 153 (IZO: 102 602 239), je úplná základní škola s kapacitou 580 žáků. Škola má právní subjektivitu. Ve školním roce 2000/2001 má celkem 21 tříd a navštěvuje ji 492 žáků, z tohoto počtu je 234 dívek. Součástí školy je školní družina (IZO: 114 100 217) s kapacitou 75 žáků a školní jídelna (IZO: 114 100 012) s kapacitou 1050 jídel.

Ročník	Počet tříd	Počet žáků v ročníku	Z toho dívek
1.	2	38	17
2.	2	49	26
3.	2	37	13
4.	3	75	29
5.	2	48	27
1. st. celkem	11	247	112

Ročník	Počet tříd	Počet žáků v ročníku	Z toho dívek
6.	3	69	39
7.	3	67	33
8.	2	53	26
9.	2	56	24
2. st. celkem	10	245	122

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ

Český jazyk (1. stupeň)

Časová dotace předmětu byla v souladu se schváleným učebním plánem, v 1. ročníku se týdně vyučovalo devět hodin českého jazyka, ve 2. a 3. ročníku deset hodin, ve 4. a 5. ročníku sedm hodin. Zájmové útvary a nepovinné předměty se vztahem k českému jazyku se nevyučovaly. Učitelky zpracovaly časové tematické plány, které zachycovaly všechny specifické složky jazyka. V průběhu inspekční činnosti byl upraven časový tematický plán ve čtvrtém ročníku (bylo vyškrtáno téma slova jednoznačná). V předloženém plánu pro 5. ročník bylo zaznamenáno učivo jiných ročníků (druhy a skloňování číslovek, skloňování zájmen ten, náš, on, ona, ono, přívlastek). Dle zápisů v třídních knihách bylo nad rámec učebních osnov ve školním roce 1999/2000 ve třídě V. A a V. C probíráno učivo jmenné tvary přídavných jmen, skloňování zájmen ten, náš, on, ona, ono, druhy číslovek, skloňování číslovek, přívlastek, ve třídě V. A se probralo učivo vyjádření přívlastku různými slovními druhy, přívlastek shodný a neshodný; ve třídě V. B bylo vyučováno téma druhy číslovek; ve školním roce 2000/2001 (3. školní týden) ve třídě IV. A bylo probráno učivo slova jednoznačná, které je zařazeno do 5. ročníku. Tím bylo porušeno ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Aktuální příprava na hospitované hodiny byla velice pečlivá. Celkově v oblasti plánování a přípravy výuky byla citelně slabá místa.

Výuku českého jazyka na 1. stupni zajišťovalo jedenáct vyučujících, z nichž jedna neměla příslušnou odbornou a pedagogickou způsobilost. Vyučování probíhalo v kmenových učebnách, které byly pěkně upraveny; jejich prostředí bylo podnětné pro výuku daného předmětu. Materiální vybavení bylo velmi dobré, učitelky využívaly didaktickou techniku, knihy z fondu školní knihovny a vlastní pomůcky. V menší míře byly zaznamenány dílčí nedostatky v oblasti dodržování psychohygienických zásad (nezařazení relaxačních aktivit, výuka o přestávce). Personální a materiální podmínky byly velmi dobré, psychohygienické podmínky byly hodnoceny jako průměrné. Podmínky výuky českého jazyka byly celkově velmi dobré.

Tři hospitované hodiny měly frontální charakter s dominantní rolí vyučujících. Při hodinách čtení a literární výchovy se v nich uplatnil hlavně řízený rozhovor a společná četba. V jenom případě se objevily didaktické nedostatky ve struktuře hodiny jazykového vyučování. Byl zařazen řízený rozhovor, frontální opakování, samostatná práce a v samotném závěru vyučovací jednotky následoval výklad nové látky (který zůstal nedokončen), chybělo procvičování učiva. Pozitivně byl hodnocen nácvik dramatizace textu či využití výtvarných schopností žáků. Uvedené metody nevedly k aktivní spoluúčasti žáků na výuce; chyběla diferenciací úkolů. Další hodiny byly založeny na činnostním pojetí výuky. Rozmanité vyučovací metody využívala učitelka ve třídě IV. B, žáci se aktivně zapojovali do vyučovacího procesu, pracovali samostatně i ve skupinách, byla zařazena i práce s chybou. Méně zdařilá byla skupinová činnost ve třídě IV. A, nedostatky se projevily částečně v její organizaci a v nejednoznačném formulování úkolů. Učební pomůcky byly většinou účelně využívány, didaktická technika byla uplatněna v jedné vyučovací hodině. Celkově byly organizace, metody a formy výuky hodnoceny průměrně.

Vstupní motivace nebyla zařazena jen v jedné hodině. V průběhu hodin byli žáci motivováni hlavně ústní nebo písemnou pochvalou, řešením křížovky, ojediněle častým střídáním činností a aktualizací učiva, uplatnily se i mezipředmětové vztahy. Nedostatečná pozornost byla věnována ze strany vyučující úpravě žakovských písemných projevů v sešitech ve třídě V. B. Klasifikace zaznamenána v žakovských knížkách a notýscích poskytovala rodičům dostatečnou informovanost o průběhu vzdělávání, převažovalo hodnocení z mluvnického učiva, známky z dalších složek jazyka se vyskytovaly v menší míře. Žáci byli ve většině hodin vedeni k hodnocení výkonů svých spolužáků, ale i k sebehodnocení. Závěrečné shrnutí neproběhlo ve čtyřech hodinách, celkové hodnocení nebylo provedeno ve dvou vyučovacích jednotkách. Motivace a hodnocení byly celkově na průměrné úrovni.

Vztahy mezi vyučujícími a žáky byly založeny na respektování dohodnutých pravidel kulturního chování a jednání. Při skupinových činnostech ve třídě IV. B žáci velmi dobře spolupracovali, byli ohleduplní; ve IV. A neměli někteří žáci ještě tyto vztahy a pracovní návyky zcela zažitě. Většina vyučujících vytvářela žákům prostor pro rozvoj jejich komunikativních dovedností; v jednom případě však učitelka za žáky dokončovala odpovědi na položené otázky. V menší míře bylo v mluvním projevu vyučujících zaznamenáno nespisovné vyjadřování. Celkově v oblasti interakce a komunikace byla negativa a pozitiva v rovnováze.

Výuka českého jazyka na 1. stupni byla celkově hodnocena jako průměrná.

Český jazyk (2. stupeň)

Výuka probíhala v souladu se schváleným učebním plánem. Nepovinné předměty a zájmové útvary se vztahem k danému předmětu nebyly zavedeny. Vyučující měli zpracovány časové tematické plány, které zahrnovaly jednotlivé specifické složky jazyka. V plánu pro třídu VII. C byla témata obecného rázu - např. „procvičování tvarů ohebných, tvarosloví, skladba, pravopis, shrnující opakování a zkoušení“ aj. V třídní knize této třídy byly zápisy, které nekorespondovaly se záznamy v časovém tematickém plánu (Slovesné třídy, Opakování slovesných tříd, Shrnující prověrka apod.). Dle zápisů v třídní knize bylo nad rámec učebních osnov ve školním roce 2000/2001 ve třídě VII. C probráno učivo slovesné třídy, čímž bylo porušeno ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Bezprostřední příprava na hospitované hodiny byla ze strany vyučujících velmi dobrá. Plánování a příprava výuky byly celkově průměrné.

Výuka českého jazyka na druhém stupni byla ve všech ročnících zajištěna vyučujícími s odbornou a pedagogickou způsobilostí. Vyučování probíhalo v odborné pracovně informatiky, převážně však v učebně českého jazyka, popř. ve třídě, jejíž úprava byla pro výuku předmětu podnětná. Materiální zázemí bylo velmi dobré, byly využívány různé obrazové materiály, okopírované texty, v hodinách bylo pracováno s didaktickou technikou a v jednom případě s výukovým programem na PC. Ve většině hodin byly dodržovány psychohygienické zásady. Personální podmínky byly vynikající, materiální podmínky velmi dobré a psychohygienické podmínky průměrné. Celkově byly podmínky výuky hodnoceny jako velmi dobré.

Vyučovací proces ve dvou hodinách byl založen na tvůrčím pojetí výuky a zařazování rozličných metod a forem práce. Žáci řešili úkoly samostatně i ve skupinách, některé činnosti byly diferencovány. Další hospitované hodiny charakterizoval frontální styl práce, převažovala v nich jednotvárnost. Učební pomůcky byly vhodně využívány, kladně bylo hodnoceno účelné uplatňování zpětného projektoru během vyučování. Velmi efektivní bylo využití výukového počítačového programu dvěma žákyněmi ve třídě VII. C. Svůj účel již nesplnila magnetofonová nahrávka písničky s pohádkovou tematikou v šestém ročníku, neboť byla žákům prezentována až v samém závěru hodiny (žáci slyšeli jen její malou část). Ve většině hodin prokázali žáci schopnost aplikovat učivo. Organizace, formy a metody výuky byly celkově průměrné.

Úvodní motivace měla především formu seznámení s cíli nebo s průběhem hodiny, na začátku jedné vyučovací jednotky byli žáci vhodně motivováni řešením obrázkových rébusů. V průběžné motivaci převládalo povzbuzování kladným slovním hodnocením a ve dvou třídách se jednalo o časté střídání činností; v této oblasti byly celkově rezervy. Ve čtyřech hospitovaných hodinách učitelky důsledně uplatňovaly individuální přístup k žákům. Žáci byli hodnoceni slovně, ojediněle známkou; dokázali hodnotit práci svých spolužáků (slovně, potleskem). Závěrečné shrnutí učiva proběhlo jen ve čtyřech hodinách, celkové hodnocení bylo provedeno pouze ve třech vyučovacích jednotkách. Motivace a hodnocení byly celkově průměrné.

Vyučující měli u žáků přirozenou autoritu, dohodnutá pravidla jednání byla všemi akceptována. Mluvní projev pedagogů byl na dobré úrovni; jen jedna učitelka méně dbala na spisovné vyjadřování a nadbytečně využívala svůj hlasový fond. Značný podíl klasické verbální výuky neumožňoval dostatečný rozvoj komunikativních dovedností žáků, převažovaly především jednoslovné nebo krátké odpovědi na otázky pokládané vyučujícími. Ve dvou hodinách měli žáci prostor pro vyjádření svých myšlenek a názorů. Pozitivně bylo hodnoceno vedení žáků ke vzájemné spolupráci ve třídách VIII. A a IX. A. Celkově byla oblast komunikace a interakce průměrná.

Výuka českého jazyka na 2. stupni byla celkově hodnocena jako průměrná.

Matematika (1. stupeň)

Časová dotace předmětu byla v souladu se schváleným učebním plánem, v 1. ročníku se týdně vyučovaly čtyři hodiny matematiky, ve 2. až 5. ročníku pět hodin. Nepovinné předměty a zájmové útvary se vztahem k matematice nebyly ve škole zavedeny. Pro jednotlivé ročníky byly zpracovány časové tematické plány učiva, rozvržení učiva do jednotlivých ročníků odpovídalo učebním osnovám. V časovém tematickém plánu učiva 3. ročníku byl však velmi malý časový prostor ponechán na automatizaci spojů násobilky dvou až pěti. Příprava na všechny hospitované hodiny byla ze strany vyučujících velmi pečlivá; probírané učivo bylo

v souladu s učebními osnovami. Plánování a příprava výuky byly celkově na nadprůměrné až spíše nadprůměrné úrovni.

Výuku matematiky na 1. stupni zajišťovalo celkem jedenáct učitelek, z toho dvě vyučující neměly příslušnou odbornou a pedagogickou způsobilost, čímž bylo porušeno ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 2 odst. 4 vyhlášky MŠMT ČR č. 139/1997 Sb., o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a předpokladech kvalifikace výchovných poradců. Z celkového počtu 53 týdně odučených hodin matematiky bylo učitelkami s příslušnou odbornou a pedagogickou způsobilostí odučeno 43 hodin (81,1 %). Výuka probíhala v kmenových učebnách, které měly velmi dobrou estetickou úroveň. Většina učeben prostorově odpovídala počtu žáků, v některých z nich stísněné prostory a současné uspořádání neumožňovaly využívání didaktické techniky. Vybavení učebními pomůckami bylo na průměrné úrovni, nebyla využívána ucelená řada učebnic a učebních textů od jednoho vydavatelství. Ve většině hospitovaných hodin byly dodržovány psychohygienické zásady (tempo výuky, podmínky pro relaxaci apod.). V rozvrhu hodin byla výuka matematiky v souladu s obecnými pedagogickými a psychohygienickými zásadami zařazena nejčastěji na 1. a 2. vyučovací hodinu (pouze výjimečně na 3. vyučovací hodinu). Celkově byly podmínky výuky hodnoceny jako velmi dobré.

Všech sedm hospitovaných hodin mělo pestrou náplň s častým střídáním činností. Nejčastěji byla využívána frontální práce, ve třech hodinách byla vhodně začleněna skupinová práce. V jednom případě byly organizační pokyny při zadání skupinové práce neúplné a nejasné. Společná a samostatná práce byla střídána většinou efektivně. Dostupné učební pomůcky byly v hodinách účelně využívány, často byla zařazena práce s pracovními sešity. Didaktická technika byla použita pouze v jedné z hospitovaných hodin. V některých hodinách učitelky individuálně pracovaly se slabšími žáky. Nedostatkem části hospitovaných hodin byla nedostatečná diferenciací při zadávání samostatné práce, v jednom případě příliš pomalé pracovní tempo v některých fázích hodiny. Učivo bylo prezentováno věcně správně, drobná nepřesnost byla v zápise zlomků v 5. ročníku a praktickém znázornění násobků ve 3. ročníku. V závěru většiny hodin bylo provedeno shrnutí probíraného učiva, často za aktivní účasti žáků. Dílčí nedostatky byly v časové organizaci dvou hospitovaných hodin (prodlužování hodiny na úkor přestávky). Celkově byly organizace, formy a metody výuky velmi dobré.

Téměř ve všech hodinách byla zařazena vstupní motivace formou seznámení s programem hodiny. V průběhu většiny hodin byli žáci motivováni pozitivním hodnocením ze strany vyučujících. Ve všech hospitovaných hodinách bylo provedeno závěrečné zhodnocení práce. Frekvence průběžné klasifikace v žákovských knížkách nebo notýscích byla dostatečná, velmi vysoká byla ve třídách IV. A, IV. B a V. A. V některých případech však v žákovských knížkách chyběla informace o konkrétním klasifikovaném učivu (např. ve třídách III. B a V. B). Motivace a hodnocení byly celkově na nadprůměrné až spíše nadprůměrné úrovni.

Ve všech hospitovaných hodinách byla klidná pracovní atmosféra, učitelky měly u žáků přirozenou autoritu. Žáci většinou respektovali pokyny vyučujících, převážně měli zažité dobré pracovní návyky. Dílčí rezervy byly v této oblasti u žáků I. B. Celkově byla při výuce matematiky na 1. stupni hodnocena oblast spolupráce a komunikace mezi žáky navzájem a mezi žáky a učitelkami jako velmi dobrá.

Výuka matematiky na 1. stupni byla celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Matematika (2. stupeň)

Matematika v 6. až 9. ročníku se vyučovala v rozsahu čtyři hodiny týdně, čímž byla splněna minimální dotace výuky předmětu na 2. stupni stanovená schváleným učebním plánem. V 9. ročníku byla v jedné hodině matematiky týdně třída dělena na dvě skupiny. Z volitelných předmětů se v 7. až 9. ročníku vyučovala informatika, nepovinné předměty se vztahem k matematice nebyly ve škole zavedeny. Kontinuita výuky matematiky mezi jednotlivými ročníky byla zajištěna velmi dobře fungující předmětovou komisí matematiky a dále používáním ucelené řady učebnic od jednoho vydavatelství. Zpracované časové tematické plány učiva byly přehledné, odpovídaly učebním osnovám. Bezprostřední příprava vyučujících na hospitované hodiny byla pečlivá. V průběhu inspekce nebylo zjištěno neplnění učebních osnov. Plánování a příprava výuky byly hodnoceny jako velmi dobré.

Matematiku na 2. stupni vyučovala zkušená učitelka (více jak 32 let pedagogické praxe) a dvě učitelky s kratší pedagogickou praxí (3 a 2 roky). Všechny vyučující měly příslušnou odbornou a pedagogickou způsobilost. Ve škole nebyla zřízena odborná pracovna matematiky, výuka probíhala nejčastěji v odborných učebnách hudební výchovy, chemie a zeměpisu, ale i v dalších učebnách. Vybavení učebními pomůckami a didaktickou technikou bylo celkově na průměrné úrovni, rezervy byly ve využívání výpočetní techniky. Odborná počítačová učebna nebyla v minulém školním roce v dobrém technickém stavu (malá kapacita počítačů, počítačové viry, chybné instalace programů apod.). S příchodem učitele se zájmem o výpočetní techniku se postupně stav učebny zlepšoval, přesto dosud nebyly výukové programy pro matematiku, kterými je škola nadstandardně vybavena, ve výuce matematiky využívány. Výuka matematiky probíhala nejčastěji první až třetí vyučovací hodinu, výjimečně čtvrtou vyučovací hodinu. V průběhu hospitovaných hodin byly psychohygienické zásady většinou dodržovány, dílčí nedostatky byly v čitelnosti zápisů na tabuli v některých hospitovaných hodinách. Personální podmínky z hlediska odborné a pedagogické způsobilosti byly vynikající, psychohygienické průměrné, citelně slabá místa byla v materiálních podmínkách výuky. Celkově byly podmínky výuky matematiky na 2. stupni průměrné.

Všech pět hospitovaných hodin mělo klasickou stavbu s převažující frontální prací. Učební pomůcky byly využívány v menší míře, didaktická technika byla efektivně použita ve třech vyučovacích hodinách. Ve třídách VII. B a VIII. A žáci pod vedením učitelky sami vyvozovali nové poznatky, utřídění nového učiva učitelkou bylo přehledné a srozumitelné. V ostatních hodinách byla role žáků při probírání nového učiva spíše pasivní. Účelně byla zařazována samostatná práce žáků, dostatek času byl věnován procvičení učiva. V hodině v VI. B i přes evidentní nezvládnutí dříve probírané učební látky většinou žáků pokračovala vyučující v probírání navazujícího učiva. Z hlediska věcné a odborné správnosti byly v některých hospitovaných hodinách zaznamenány nedostatky ve správném čtení desetinných čísel, zápise rovnic a zlomků. Zápisy v sešitech žáků VI. C měly většinou velmi špatnou grafickou úpravu. Celkově byly organizace, formy a metody výuky průměrné.

Vstupní motivace měla nejčastěji formu seznámení s programem hodiny. V průběhu hodin byla příkladná aktivizace žáků v hodinách v VII. B a VIII. A. V těchto třídách také vyučující průběžně ověřovala, jak žáci zvládají učivo. V hodině v VI. B nebyli žáci dostatečně „vtaženi“ do výuky, plnili sice pokyny vyučující, ale bez hlubšího zájmu o předmět a probírané učivo. V jedné hodině byly k aktivizaci žáků zařazovány úlohy rozvíjející úsudek a logické myšlení. Průběžná klasifikace v žákovských knížkách byla ve většině hospitovaných tříd co do četnosti dostatečná, nižší byla u některých žáků VI. C. Motivace a hodnocení byly celkově na průměrné úrovni.

Všechny vyučující respektovaly v hospitovaných hodinách osobnost žáka, v hodinách byla klidná pracovní atmosféra. Žáci akceptovali dohodnutá pravidla jednání a chování, rezervy byly

u části žáků 9. ročníku, kteří v průběhu hodiny nerespektovali některé pokyny vyučující. Ve většině hospitovaných hodin bylo dbáno na rozvoj komunikativních dovedností žáků. Celkově byla oblast spolupráce a komunikace mezi žáky navzájem a mezi žáky a učitelkami hodnocena jako velmi dobrá.

Výuka matematiky na 2. stupni byla celkově hodnocena jako průměrná.

Přírodověda

Předmět byl vyučován v souladu s učebním plánem, ve 4. ročníku byla minimální časová dotace navýšena o jednu hodinu; ve 4. i 5. ročníku se vyučovaly dvě hodiny týdně. Předložené učební plány odpovídaly učebním osnovám, respektovaly i zařazování učebního celku výchova ke zdraví. Příprava hodin byla vždy zodpovědná. Oblast plánování a přípravy byla hodnocena jako velmi dobrá.

Předmět vyučovaly čtyři třídní učitelky, pouze jediná z nich nesplňovala požadovanou odbornost. Vybavení kmenových učeben bylo velmi dobré až vynikající, třídy byly podnětné a vypovídaly o tvořivé práci učitelek. Učebnicové a pomůckové zajištění, včetně didaktické techniky, bylo na velmi dobré úrovni. Psychohygienu z hlediska prostředí i chování byla bezproblémová, pouze v jedné hodině byly rezervy z hlediska aktivních forem výuky. Podmínky byly celkově zhodnoceny jako velmi dobré.

Hospitovány byly tři hodiny. Vlastní průběh i úroveň výuky měly odlišný charakter ve 4. a 5. ročníku. Výuka ve třídách mladších dětí byla pojata jako činnostní a velmi variabilní v metodách i formách. Dosahovala velmi dobré až vynikající úrovně. V 5. ročníku připomínala spíše tradiční frontální výuku s dlouhým výkladem, doplněnou o videofilm. V souhrnu byla oblast organizace, metod a forem výuky zhodnocena jako velmi dobrá.

Také oblast motivace a hodnocení byla rozdílná v přístupech, vynikající až s výraznými nedostatky. Ve 4. ročníku se neustále prolínaly pozitivní motivační podněty, děti spolupracovaly s obrovským zájmem, atmosféra byla spontánní; neustále se hodnotilo, chválilo, kladené úkoly a otázky vedly k přemýšlení a aplikacím. V klasicky pojaté hodině tato pozitiva prokazatelně chyběla. Oblast byla v souhrnu hodnocena jako velmi dobrá.

Interakce a komunikace byly opět ve dvou hodinách vynikající, cíleně rozvíjené a sledované, žáci byli vedeni k dodržování smluvních pravidel, významnou roli měly přirozené autority učitelek. Děti byly vedené k utváření postojů a osobních kompetencí, ke spolupráci, atmosféra tříd byla radostná a dynamická. V 5. ročníku byl sice vztah učitelky ke třídě vlídný a vstřícný, dětem ale chyběla vlastní aktivní náplň, seberealizace i hodnocení. Prostor pro komunikaci si vyučující ponechávala převážně sama pro sebe. Interakce a komunikace byly v souhrnu posouzeny jako velmi dobré.

Výuka přírodovědy ve sledovaných hodinách byla zhodnocena stupněm velmi dobrý.

Chemie a přírodopis

Pro přírodopis byla časová dotace předmětu navýšena nad povinné minimum o dvě hodiny; v každém ročníku se vyučují dvě hodiny týdně, v 8. ročníku je zaveden volitelný předmět s přírodovědným zaměřením. Chemii jsou v souladu s učebním plánem určeny dvě hodiny v 8. a 9. ročníku. Obsah učiva je utříděn do časově tematických plánů, které jsou strukturované podle učebnic, ale odpovídají učebním osnovám. Počet laboratorních prací byl celkově nízký, experimentální a praktický přístup k výuce měl rezervy. Nedostatek byl zřejmý i ze zápisů učiva v třídních knihách z let 1998/1999 a 1999/2000. Vlastní příprava na vyučovací hodiny

byla ze strany učitelek vždy zodpovědná. Oblast plánování měla pozitiva a negativa v rovnováze.

Výuka byla plně kvalifikovaná, přírodopis vyučovala učitelka s dlouhou pedagogickou praxí, chemii začínající absolventka vysoké školy. Materiální podmínky lze charakterizovat jako průměrné až velmi dobré. Pro oba předměty byly k dispozici odborné učebny s navazujícími kabinetem a dostatečným množstvím pomůcek, mikroskopů, chemikálií, skla a laboratorních potřeb. K pozitivům patří také funkční umístění didaktické techniky. K výuce byly využívány moderní řady učebnic, prostředí učeben bylo podnětné. Z hlediska psychohygieny prostředí nebyly zjištěny výrazné nedostatky. Podmínky pro výuku obou předmětů byly v souhrnu zhodnoceny jako velmi dobré.

Hospitováno bylo v šesti hodinách. Žákům byl vždy sdělen cíl, případně i oznámena organizace hodiny. Opakovací části byly variabilní, dobře připravené a z hlediska procvičování i účinné, hlavním trendem bylo opakování a upevňování různých pojmů. Otázky byly zadávány převážně písemně, žáci měli dostatek času na ústní nebo písemnou odpověď; zaměstnávání byli jednotlivci, dvojice nebo celá třída, v chemii se pracovalo i se stavebnicí. Nové učivo bylo prezentováno v přírodopisu, v chemii se jednalo převážně o hodiny opakovací. Expozice byla postavena na výkladu, v jednom případě i na mikroskopickém pozorování. I přes atraktivitu některých metod měla účinnost výuky v této fázi rezervy, nesměřovala přímo k výukovým cílům. Předností byla velmi dobrá názornost, dosahovaná především promítací technikou nebo vyhledáváním v odborné literatuře. V hodinách chemie zaujaly kvalitní metodické postupy a logická výstavba učiva. Pro fixaci naučeného nebo bezprostřední kontrolu a sebekontrolu žáků již nezbyl časový prostor. V souhrnu byla oblast organizace hodin zhodnocena jako velmi dobrá.

Podstatně slabším článkem sledovaných hodin byla oblast motivace, hodnocení a komunikace. Cílené a uvědomělé motivace bylo velmi málo, např. ani v jedné z hodin učitelky neprovedly v závěru zhodnocení a pozitivní naladění žáků. Klasifikace ve vlastních hodinách zcela chyběla, výkony dětí byly hodnoceny pouze orientačně a frontálně. Podle žakovských knížek byl počet známek přiměřený, převažovala klasifikace z písemných testů. Atmosféra sledovaných hodin byla přirozená a pracovní, ve vztahu učitel - žák zazněly i výrazné autoritativní tóny. Ve všech hodinách se žáci snažili vyhovět všem požadavkům a ukázněně spolupracovali. Pro komunikaci žáků byl všeobecně poskytován pouze malý prostor, oblast není cíleně a uvědoměle rozvíjena. Motivace, hodnocení, interakce a komunikace měly ve sledovaných hodinách citelně slabá místa.

Sledovaná výuka přírodopisu a chemie byla zhodnocena stupněm průměrný, s pozitivy a negativy v rovnováze.

Fyzika

Výuka fyziky probíhala v souladu s učebním plánem přijatého vzdělávacího programu. Probírané učivo odpovídalo učebním osnovám předmětu. Rozborem třídních knih ze školních let 1998/1999 a 1999/2000 byla zjištěna celkově nízká četnost zařazování doporučených laboratorních prací. Pro rozvržení učiva měli vyučující zpracovány časové tematické plány, jejich obsah respektoval osnovy. V některých plánech nebylo pamatováno na plnění laboratorních prací. Bezprostřední příprava vyučujících na sledované hodiny byla velmi dobrá. Plánování a příprava výuky předmětu měly celkově velmi dobrou úroveň.

Předmětu vyučovali dva odborně i pedagogicky způsobilí učitelé s dlouhodobou pedagogickou praxí. Vyučovalo se v dobře upravené pracovně s přilehlým kabinetem, v době inspekce byla dokončována její rekonstrukce. Dosud málo funkční bylo zatemnění v učebně. K dispozici zde

byly demonstrační pomůcky i didaktická technika. Výuka v 6. a 7. ročníku probíhala přiměřeným tempem a s dostatečným prostorem pro psychickou relaxaci žáků. Při hodinách ve vyšších ročnících snižovala psychickou pohodu žáků snaha vyučujícího o předání řady odborných informací, bez návaznosti na vlastní činnosti a prožitky žáků. Personální podmínky pro výuku fyziky byly vynikající, materiální a psychohygienické podmínky zhlédnuté výuky byly na průměrné úrovni.

V šestém i sedmém ročníku umožnila vyučující žákům získávat poznatky na základě frontálních pokusů a činností, s následným společným vyvozením a formulováním zákonitostí. V dalších hodinách převládal verbální způsob výuky, příležitostně doplněný demonstračním experimentem a využitím didaktické techniky. Kromě fyzikálních tabulek neměli žáci možnost čerpat informace z alternativních zdrojů. Výpočetní technika s výukovými programy nebyla ve sledovaných hodinách využívána. Organizace hodin a užití metody výuky byly celkově hodnoceny jako průměrné.

Úvodní motivace a shrnující závěr v hodinách nechyběly. Průběžná motivace měla různou úroveň. V nižších ročnících byli žáci průběžně povzbuzováni a chváleni. Významným motivačním prvkem zde byl žakovský experiment. Ve vyšších ročnících zájem žáků o výuku kolísal. Mnozí ztráceli motivaci zejména při počítání řady fyzikálních příkladů. Monotónní bylo diktování závěrů z výkladu nebo odpovědí na ústně položené otázky. Klasifikace byla pozorována pouze výjimečně. Motivace a hodnocení měly celkově průměrnou úroveň.

Ve všech hodinách byla vyučujícími vytvořena přátelská atmosféra. Žáci dodržovali vžitá pravidla komunikace. Prostor pro formulování a rozvíjení vlastních myšlenek však využívali minimálně. Interakce a komunikace ve zhlédnutých hodinách byla celkově průměrná.

Celkově byla úroveň pozorované výuky fyziky hodnocena jako průměrná.

Hodnocení kvality vzdělávání v českém jazyce, matematice, přírodovědě, fyzice, chemii a přírodopise

Na základě studia dokumentace a zjištění z hospitační činnosti byla celkově kvalita vzdělávání ve sledovaných předmětech hodnocena jako průměrná.

HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ

Plánování

Při nástupu do funkce zpracovala ředitelka školy písemně Koncepční záměry 1. základní školy v Rakovníku pro období 1997-2001, které projednala se zřizovatelem. Dokument jasně a přehledně stanovoval cíle z hlediska dlouhodobého rozvoje školy, v roce 1998 byl doplněn v souvislosti s připojením školní jídelny jako součásti školy. Ředitelkou školy bylo každoročně prováděno písemné vyhodnocování plnění koncepčních záměrů.

Plán školy na školní rok 2000/2001 odpovídá koncepčním záměrům, je podrobně zpracovaný. Byl prokazatelně projednán se zaměstnanci školy. Na něj navazoval systém písemně stanovených úkolů na kratší období (zpravidla jednoho týdne).

Výuka probíhala ve všech ročnících podle učebního plánu vzdělávacího programu Základní škola č.j. 16 847/96-2. Učební plány jednotlivých ročníků byly na 2. stupni zpracovány pro celý vzdělávací cyklus. V souladu s učebním plánem byly v 7. až 9. ročníku zavedeny volitelné předměty (informatika, německý jazyk, pohybové a sportovní aktivity, konverzace z německého jazyka, konverzace z anglického jazyka, člověk a příroda, regionální zeměpis

a domácí nauky). Z nepovinných předmětů se vyučovaly pouze sborový zpěv a sportovní hry. V dotaznících vyjádřilo s dalšími nabídkami vzdělávacího programu spokojenost 56,2 % rodičů, nespokojeno bylo 22,5 % rodičů. Nejčastější připomínky se týkaly malé nabídky nepovinných předmětů a zájmových útvarů (viz příloha inspekční zprávy).

Všichni třídní učitelé měli zpracovány plány třídních učitelů, které konkretizovaly jejich výchovnou práci ve třídě a náplň třídnických hodin. Stručně byly zpracovány plány předmětových komisí a metodických sdružení na školní rok 2000/2001. Plán protidrogového koordinátora a plán minimálního preventivního programu komplexně postihovaly oblast prevence zneužívání návykových látek a dalších sociálně patologických jevů.

Časové tematické plány učiva sledovaných předmětů byly převážně funkční, odpovídaly učebním osnovám. Nedostatky byly zjištěny v některých časových tematických plánech českého jazyka.

Plán práce výchovného poradce pro školní rok 2000/2001 byl přehledný, zahrnoval oblast péče o žáky s poruchami učení a chování, volby povolání a přijímacího řízení, organizace zápisu do 1. tříd.

Pro integrované žáky byly zpracovány individuální výukové plány, které byly prokazatelně projednány s rodiči.

Plánování bylo celkově na nadprůměrné až spíše nadprůměrné úrovni.

Organizování

Dvoučlenné vedení školy tvořila ředitelka školy a její zástupkyně, která byla v dlouhodobé pracovní neschopnosti (od června tohoto roku). Popis práce, povinnosti a odpovědnost zástupkyně ředitelky byly písemně stanoveny v její náplni práce. Organizační struktura byla přehledně vymezena v organizačním schématu školy.

Jako poradní orgán byla ustanovena pedagogická rada, její jednání se konala pravidelně pětkrát v průběhu školního roku. Zápisy z jednání byly velmi podrobné, měly dobrou vypovídací hodnotu. Dalším poradním orgánem ředitelky školy bylo tzv. širší vedení, ve kterém bylo kromě ředitelky školy zastoupeno sedm pedagogických pracovníků z 1. a 2. stupně. Širší vedení se scházelo nepravidelně, podle aktuálních potřeb. Žákovský parlament, nebo jiný žakovský poradní orgán ředitelky školy ve škole nebyl zřízen.

Rozvrh hodin byl v souladu s ustanoveními § 9 odst. 1, 2 a 3 vyhlášky MŠMT ČR č. 291/1991 Sb., o základní škole, ve znění pozdějších předpisů. Z hlediska dodržování obecných pedagogických zásad nebyly v rozvrhu hodin zjištěny nedostatky.

Při inspekci byly předloženy dva rozdílné dokumenty nazvané řád školy. Jejich ustanovení odpovídala § 15 vyhlášky MŠMT ČR č. 291/1991 Sb., o základní škole, ve znění pozdějších předpisů, byla v nich obsažena práva a povinnosti žáků.

Vnitřní informační systém se opíral o osobní jednání ředitelky školy s pracovníky školy, informace dlouhodobějšího charakteru byly zveřejněny na nástěnkách ve sborovnách školy. Nepravidelně cca čtyřikrát ročně se konaly pracovní porady, kde se řešily aktuálně vzniklé problémy. Zápisy z nich byly konkrétní a velmi podrobné.

K zajištění průběžné informovanosti rodičů o průběhu vyučování a výchovy žáků byly využívány notýsky a žakovské knížky. Na 2. stupni byly pevně stanoveny termíny dvou třídních schůzek, na 1. stupni byly třídní schůzky svolávány častěji, podle potřeby třídních učitelů. Rodiče vycházejících žáků byli pozváni k podání informace o možnostech dalšího studia, někteří vyučující zvali rodiče na individuální schůzky v průběhu školního roku.

Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 1999/2000 byla zpracována v souladu s ustanovením § 17e odst. 2 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Dokument byl vypracován velmi přehledně.

Organizování bylo celkově hodnoceno jako velmi dobré.

Vedení a motivování pracovníků

Práva a povinnosti pracovníků školy upravuje pracovní řád, zpracovaný ředitelkou školy v roce 1997, se kterým byli zaměstnanci prokazatelně seznámeni. Ředitelka při vedení pracovníků uplatňovala demokratický styl řízení, snažila se o vytvoření přátelského klima ve škole a zlepšení materiálně-technického vybavení.

V personálním obsazení školy došlo ke změnám, za učitele odcházející do důchodu bylo nutné zajistit kvalifikovanou náhradu. V současné době škole chyběli učitelé s odbornou způsobilostí pro výuku občanské a rodinné výchovy. Pět učitelů školy působí ve funkcích okresních metodiků jednotlivých předmětů.

Pro přidělování nadtarifních složek platu byla písemně zpracována kritéria, se kterými byli zaměstnanci školy seznámeni. Kritéria zahrnují nadstandardní úroveň výchovně-vzdělávací práce, profesní a odborný růst, práce a činnosti nad pracovní úvazek, volnočasové aktivity a správcovství kabinetů, knihovny a fondu učebnic.

Vedení školy usilovalo o různé formy pedagogické osvěty, podporovalo další vzdělávání pedagogických i řídicích pracovníků (dále DVPP). Ve výroční zprávě za školní rok 1999/2000 bylo vykazováno 45 absolvovaných seminářů, kurzů a různých vzdělávacích akcí. Rovněž pro letošní rok byl již ve spolupráci s pedagogickým sborem zpracován rámcový plán DVPP. Vzdělávací programy a akce v rámci DVPP byly vybírány z nabídky akreditovaných institucí, účelově přidělené finanční prostředky byly zčásti čerpány také na doplňování učitelké knihovny; počet odebíraných titulů pedagogického tisku byl dostatečný. (Kontrolu účelového čerpání financí prováděl systémově Školský úřad Rakovník.) V době inspekce dvě učitelky získávaly pedagogickou a odbornou kvalifikaci formou studia při zaměstnání. DVPP patřilo k prioritám řízení, účinně se promítalo do kvality pedagogické práce některých učitelů.

Vedení a motivování pracovníků bylo na nadprůměrné až spíše nadprůměrné úrovni.

Kontrolní mechanismy

Hlavní úkoly kontrolní činnosti byly stanoveny v plánu školy na školní rok 2000/2001. Plán kontrolní činnosti byl rozčleněn na úkoly týdenní, čtrnáctidenní, měsíční, čtvrtletní, pololetní a roční se stanovením osobní zodpovědnosti za jejich splnění. Hospitační plán předpokládal v průběhu školního roku čtyři až pět hospitací u každého učitele. Plán byl průběžně plněn, v tomto školním roce vykonala ředitelka školy (do doby inspekce) celkem 23 hospitací ve vyučovacích hodinách. Dle předloženého přehledu hospitační činnosti bylo ve školním roce 1999/2000 u každého vyučujícího hospitováno ve dvou až pěti vyučovacích hodinách. Frekvence hospitační činnosti byla vzhledem k podmínkám školy dostatečná.

Předložené hospitační záznamy byly zpracovány na volných listech, obsahovaly stručný průběh hodiny a závěry, ve většině případů s pozitivním hodnocením. Pouze ojediněle v nich byla uvedena doporučení, či nápravná opatření. V pohospitačních rozhovorech, které prováděla ředitelka školy v průběhu inspekční činnosti, prokázala schopnost výstižně analyzovat kvalitu výuky a pedagogům taktně sdělit výsledek a závěry.

Vedení školy pravidelně vyžadovalo předkládání analýz výsledků písemných prací z českého jazyka a matematiky. Těchto rozborů bylo využíváno při hospitační činnosti, kdy bylo sledováno procvičování a zvládnutí učiva, ve kterém byly v písemné práci zjištěny nedostatky.

Nedostatky byly zjištěny v kontrole dodržování učebních osnov českého jazyka, rezervy byly v kontrole některých časových tematických plánů učiva (viz hodnocení kvality vzdělávání).

Obecné závěry z kontrolní činnosti byly projednávány při pracovních poradách nebo pedagogických radách. Předložený rozbor závěrů z hospitační činnosti vedení školy v některých oblastech nekorespondoval se zjištěním inspekce (laboratorní práce z přírodopisu, chemie a fyziky).

Kontrolní mechanismy byly hodnoceny jako velmi dobré.

Hodnocení kvality řízení

Řízení školy bylo celkově hodnoceno jako velmi dobré.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Rozhodnutí Školského úřadu Rakovník o zařazení školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení čj. škol./2000 ze dne 6. listopadu 2000
- Třídní knihy ze školního roku 1998/1999, 1999/2000 a 2000/2001
- Třídní výkazy a katalogové listy
- Školní řád a rozvrh hodin
- Záznamy z pedagogických rad, zápisy z pracovních porad
- Žákovské knížky a notýsky žáků, sešity a písemné práce žáků školy
- Laboratorní práce z fyziky ze školního roku 1999/2000
- Koncepční záměry 1. ZŠ v Rakovníku
- Plán školy na školní rok 2000/2001
- Učební plány jednotlivých ročníků
- Plány třídních učitelů, plány předmětových komisí a metodických sdružení
- Plán protidrogového koordinátora a plán minimálního preventivního programu
- Plán práce výchovného poradce
- Časové tematické plány učiva sledovaných předmětů
- Individuální výukové plány
- Personální dokumentace pedagogických pracovníků školy
- Rámcový plán DVPP na rok 2000/2001
- Kritéria pro výplatu osobních příplatků, kritéria pro výplatu odměn
- Hospitační záznamy ředitelky školy
- Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 1999/2000
- Dotazníky pro rodiče
- Inspekční zpráva čj. 026 122/99-2168 z orientační inspekce zaměřené na podmínky a průběh vzdělávání vykonané ve dnech 26., 27. a 29. dubna 1999
- Podkladová inspekční dokumentace, hospitační záznamy ČŠI

ZÁVĚR

Z hlediska odborné a pedagogické způsobilosti byly personální podmínky výuky sledovaných předmětů hodnoceny jako velmi dobré. Materiální podmínky výuky byly celkově hodnoceny jako průměrné, nedostatkem je chybějící odborná pracovní matematická na 2. stupni. Psychohygienické podmínky výuky byly velmi dobré.

Jako velmi dobrá byla hodnocena výuka přírodovědy a matematiky na 1. stupni. Průměrnou úroveň měla výuka českého jazyka na 1. a 2. stupni, matematiky na 2. stupni, fyziky, chemie a přírodopisu. Plánování a příprava výuky sledovaných předmětů byly celkově hodnoceny jako velmi dobré. Organizace výuky, používané formy a metody práce byly průměrné, rezervy byly ve využívání výukových programů v odborné počítačové učebně. V oblasti motivace a hodnocení, interakce a komunikace byla negativa a pozitiva zhruba v rovnováze. Celkově byla výuka sledovaných předmětů hodnocena jako průměrná.

Koncepční záměry rozvoje školy byly stanoveny, pravidelně bylo prováděno vyhodnocení jejich plnění. Kvalita, rozsah a účelnost plánování vzhledem k velikosti a podmínkám školy byla hodnocena stupněm velmi dobrý. Učební plán byl plněn, další nabídky vzdělávacího programu (nepovinné předměty a zájmové útvary) zcela neuspokojovaly potřeby a zájmy žáků a rodičů. Organizační struktura, vnitřní i vnější informační systémy byly funkční. Organizování bylo celkově na nadprůměrné až spíše nadprůměrné úrovni. Systém vedení a motivování pracovníků byl funkčně vytvořen, byl hodnocen jako velmi dobrý. Kontrolní systém byl funkční, rezervy byly v kontrole plnění učebních osnov v českém jazyce a v kontrole provádění laboratorních prací. V oblasti kontrolního systému byla patrná dlouhodobá nepřítomnost zástupkyně ředitelky. Kontrolní mechanismy byly celkově na nadprůměrné až spíše nadprůměrné úrovni. Celkově bylo řízení školy hodnoceno jako velmi dobré.

Porušení obecně závazných právních předpisů bylo zjištěno ve dvou případech. Při inspekční činnosti nebylo zjištěno neefektivní čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu.

Současné hodnocení podmínek výuky a její kvality zhruba odpovídalo závěrům z předcházející orientační inspekce, zaměřené na podmínky a průběh vzdělávání, provedené v dubnu 1999. Změny v oblasti řízení školy nelze (vzhledem k předcházejícímu zaměření inspekční činnosti) posoudit.

Celkově byla činnost školy ve sledovaných oblastech hodnocena jako velmi dobrá.

Doporučení ředitelce školy:

- Přepracovat řád školy jako jediný ucelený dokument.
- Zvýšit kontrolu prováděných laboratorních prací, od učitelů přírodovědných předmětů vyžadovat vyšší podíl činnostního učení, které podporuje tvořivé poznávání.
- Zabezpečit vyšší využívání výukových počítačových programů.
- Vybudovat odbornou učebnu pro výuku matematiky na 2. stupni.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Viktor Keller
Členové týmu	Mgr. Miroslava Březinová
	Mgr. Eva Kindlová
	Mgr. Petr Jiroš

V Rakovníku dne 15. prosince 2000

Přílohy

Vyhodnocení dotazníků pro rodiče

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 19. prosince 2000

Razítko

Ředitelka školy	Podpis
Mgr. Věroslava Borská

Předmětem inspekce bylo důležitější zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 8 téhož zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Průměrný	Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň
Pouze vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
OÚ Rakovník, referát školství	15. ledna 2001	Češková v. r.
Zřizovatel: Město Rakovník	15. ledna 2001	14/01

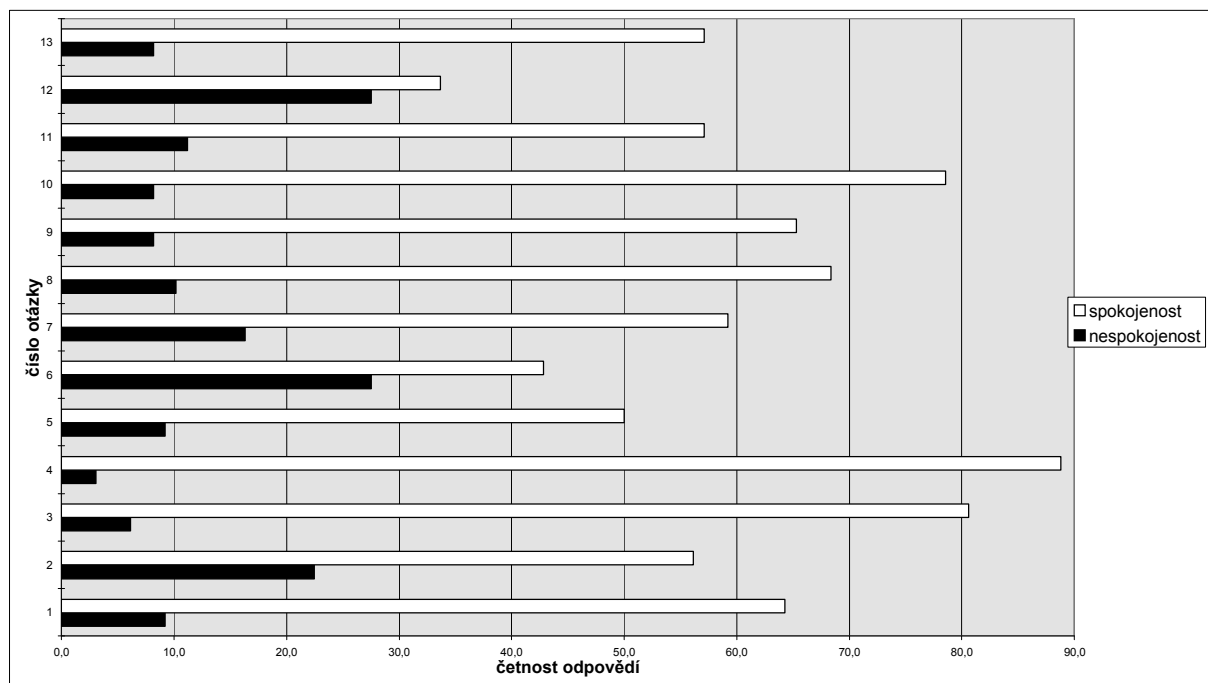
Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
—	—	Připomínky nebyly podány.

Vyhodnocení dotazníků pro rodiče

V rámci přípravy orientační inspekce byly 118 žákům 7. a 9. ročníku školy rozdány dotazníky pro rodiče. Vyhodnoceno bylo 98 vyplněných dotazníků.

Názor na:	Údaje v %:	zcela spokojených	spíše spokojených	neutrální vyjádření	spíše nespokojených	nespokojených	nemohou posoudit	nevyjádřilo se
1. Vzdělávací program školy		19,4	44,9	19,4	8,2	1,0	6,1	1,0
2. Další nabídky vzdělávacího programu		23,5	32,7	21,4	13,3	9,2	0,0	0,0
3. Hodnocení žáka		32,7	48,0	12,2	6,1	0,0	1,0	0,0
4. Informační služby pro rodiče		58,2	30,6	7,1	3,1	0,0	1,0	0,0
5. Kvalita výchovného poradenství		22,4	27,6	25,5	7,1	2,0	14,3	1,0
6. Materiálně-technické podmínky		10,2	32,7	22,4	20,4	7,1	7,1	0,0
7. Psychohygienické podmínky		24,5	34,7	18,4	12,2	4,1	6,1	0,0
8. Hodnocení úrovně vzdělávání		22,4	45,9	13,3	10,2	0,0	7,1	1,0
9. Hodnocení vztahů mezi učiteli a žákem		16,3	49,0	19,4	5,1	3,1	7,1	0,0
10. Hodnocení vztahů mezi žáky		51,0	27,6	9,2	5,1	3,1	3,1	1,0
11. Hodnocení výsledků učení		18,4	38,8	18,4	9,2	2,0	12,2	1,0
12. Hodnocení dalších aktivit školy		15,3	18,4	30,6	16,3	11,2	7,1	1,0
13. Celkové hodnocení školy		11,2	45,9	25,5	7,1	1,0	2,0	7,1

Na otázku, za co by chtěli školu pochválit, rodiče nejčastěji odpovídali:

- dobrá spolupráce školy s rodiči, komunikace mezi učiteli a rodiči, snaha učitelů řešit problémy žáků, poradenské služby,
- dobrá úroveň nově vybudovaných žákovských šaten,
- kvalitní příprava žáků k přijímacím zkouškám na střední školy, snaha co nejvíce naučit.

Podle nejčastějších názorů rodičů by se ve škole mohlo zlepšit:

- vybavení učebními pomůckami, materiální a technické vybavení, prostorové podmínky pro výuku tělesné výchovy,
- nabídka volitelných a nepovinných předmětů, které by odpovídaly zájmům žáků, více volnočasových aktivit (např. zájmové kroužky výpočetní techniky, sportovní, cizích jazyků),
- vztah některých učitelů k žákům, způsob jejich chování a jednání se žáky,
- zabezpečení uložených věcí v žákovských šatnách proti ztrátám,
- více objektivitu při hodnocení a klasifikaci žáků,
- hygienické podmínky na toaletách (zvláště chlapeckých).